

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

L. Ondráček:
Za Ježíše
bude líp?
/ 4

Boží vítr
v muslimských
zemích
/ 6

Kdy a jak
se modlit
za nemocné
/ 12

**Marek
„Mefo“
Húšť**
krmí a křtí
bezdomovce

Co najdete v tomto čísle

ÚVODNÍK

- 4 S Ježíšem bude líp?**
Lubomír Ondráček

MISIE

- 6 Vítr v Domě islámu**
Daniel Němec

BÝT MLADÝ

- 7 Když Bůh a nebe
křičí „yes“**
Jakub Limr

ROZHOVOR

- 8 Jezdím s Biblií i za těmi,
kdo leží někde u křoví**
Marek Húšť

TÉMA: BUDOU VZKLÁDAT RUCE NA NEMOCNÉ

- 12 Soucit a poslušnost
(někdy) vedou k zázraku**
Dan Drápál

- 14 Ani Ježíš neuzdravil
všechny**
Marek Prosner

- 17 Když skleslí odcházejí
s radostí**
Jitka Zvánovcová,
Štěpán Kafka

- 18 Proces, nebo
„je dokonáno“?**
Zdeněk Sýkora

- 19 Bůh dělá ve Walesu
zázraky a uzdravuje**
Chloe Swartová

MŮJ PŘÍBĚH

- 20 A bolest byla pryč...**
Prokop Mejstřík

- 21 Kdybych neměl snímky
z ultrazvuku...**
Michal Ulrich

KŘESŤAN A SPOLEČNOST

- 22 Osobní spása není
celé evangelium**
Jackson Cramer

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

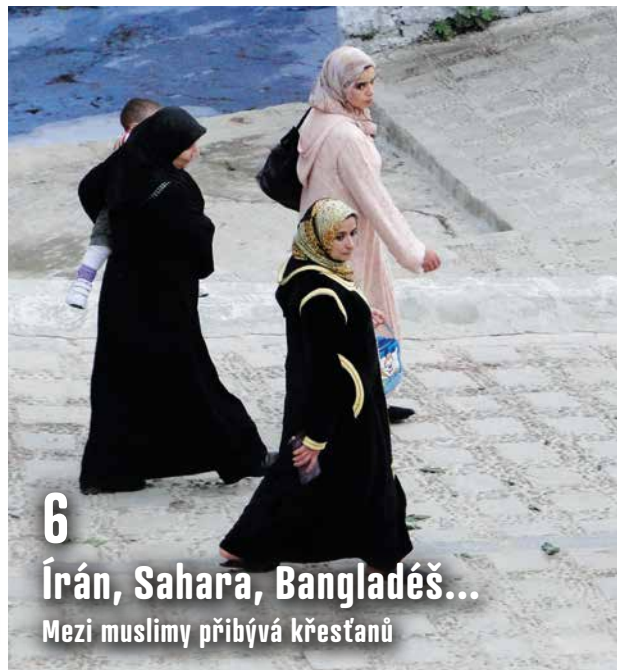
- 24 „Špinavá hra“,
sport a evangelium**
Michaela Hartová

PŘIPRAVUJEME

- **Jéňa a Renee Pospíšilovi**
 - o ztrátě dcery a Boží dobrotě
- **téma: Jak se vyrovnat se smrtí**
 - Dave Patty: Poznámky z domu smutku
 - Sousedka přišla umřít k nám (svědectví)
- **Sherlock Holmes a záhada biblického jídelníčku**
 - povídka

4
Ježíš natřený narůžovo
Lubomír Ondráček: Jaké evangelium hlásáme?

6
Írán, Sahara, Bangladéš...
Mezi muslimy přibývá křesťanů

7
Jak jsem se nestal doktorem
Jakub Limr o hledání povolání

8
**Našli ji polomrtvou...
a dneska přijde!**
S Markem Húštěm o sboru pro „chuligány“

14
Samotný soucit nestačí
Marek Prosner a modlitby za nemocné

22
Trump, potraty a misie
Politika štěpí americké sbory

ŽIVOT VÍRY

PROMĚNA
SPOLEČNOSTI
EVANGELIEM

ROČNÍK 33 / ŘÍJEN 2022

CENA 59 Kč / 2,10 €

Život víry je měsíčník vydávaný Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misií a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

PŘEDPLATNÉ A DISTRIBUCE

Časopis objednávejte pomocí formuláře na webu www.zivotviry.cz nebo na e-mailové adrese predplatne@zivotviry.cz, popř. na tel. čísle 284 841 922.

Předplatné lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Jednotlivá čísla lze zakoupit také v **audioverzi** a jako **PDF** (viz www.zivotviry.cz).

Předplatné, distribuce a reklamace **na Slovensku**:
Knihkupectvo Jonatán, Legionárska 2,
811 07 Bratislava, tel. 02/555 63 040,
e-mail: jonatan@vvh.sk, web: www.jonatan.vvh.sk

Distribuce **pro zrakově postižené** elektronicky:
Diakonie ČCE, tel.: 222 316 306, szp@scps.diakonie.cz

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Mgr. Kateřina Coufalová, Ing. arch. Tomáš Dittrich, Mgr. Jitka Evanová

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová

Sazba: Ondřej Pumr

Korektury: Mgr. Kateřina Coufalová, Zdenka Brázdilová, Mgr. Tomáš Coufal

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman

Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, e-mail: redakce@zivotviry.cz,
web: www.zivotviry.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147, MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Uzávěrka **rádkové i plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzerty zařadíme dle možností, s 50% příplatkem.

Podmínky inzerce: <http://zivotviry.cz/inzerce>

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky krátiť. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Vydávání podpořili

QUANTUM SOLIDUM | RENOMIA NETWORK

Milý čtenáři,

tiseň a nejistotu doby si patrně uvědomuješ stejně jako já. Po 80 letech jsme v Evropě svědky invazivní války. Pár set kilometrů od nás umírají desítky tisíc mladých mužů, a nikdo s tím není schopen nic udělat, ani politikou, ani modlitbou. Zlověstné zvýšení poplatků za energie, které tato válka způsobila, nezvládně řada Čechů bez pomoci někoho druhého (patrně státu) zaplatit. A jak to tento podzim bude s epidemií, kvůli které už zemřely miliony lidí a která i nám, kdo jsme ji přečkali, tolik znepríjemňovala život?

Do podobně těžké situace napsal Izajáš izraelským vyhnancům zvláštní komentář: **Nepřipomínejte si dřívější věci a dávnými věcmi se nezabývejte. Hle, činím novou věc a už vzhází, což to nevíte? Ano, učiním v pustině cestu, v pusté krajině řeky, ... abych dal pít svěmu lidu, svěmu zvolenému. (Iz 43,18d)** **Není tak důležité to, co Izraelci prožívají, protože Bůh právě teď dělá něco nového, něco úžasného.**

Boží lid, který na tom byl bídě, bude osvěžen a bude z Boha nadšený. Když čteme dál, vidíme, že jde o odpuštění hříchů, které si Izraelci nemohli zasloužit, ale které jim spadlo z nebe. V posledku jde o Mesiáše, který toto odpuštění zprostředkoval. Ona nová věc, to byl příchod mesiášského věku, nejzávažnější posun lidských dějin. Ale pozor: Izraelci by si toho ani nevšimli (Bůh se jich ptá: „Což to nevíte?“).

Jak je to dnes? Třeba Bůh zrovna nic nedělá... Třeba máme smůlu a musíme to tady nějak doklepat... Přesně tak patrně uvažovali mnozí vyhnanci.

Izajáš prorokoval příchod mesiášského věku, ve kterém budou zmíněné úžasné věci přítomné pořád: **Boží dar odpuštění hříchů, zdroj osvěžení pro ziznivě a Boží nasměrování pro naše životy v pustých krajinách tohoto světa.** Taková je duchovní realita dneška. My však přesto můžeme mít dojem, že doba je zlá a že Bůh nic nedělá.

V čem tehdy spočíval problém Božích lidí? **Ale ty, Jáko, jsi mne nevzýval, neboť jsi mnou unavený... (v. 22)** V náboženském prostředí to bylo provokativní, až šokující tvrzení. S tím, že je svým Bohem unaven, žid totiž hned tak nepřijde. Neřekne Hospodinu: „Jsem z tebe unavený“, ani manželce: „Jsem z Adonaje unavený.“ To ho ani nenapadne, i když to někdy může být pravda. A co my, křesťané? Dojde nám to, když jsme Bohem unaveni? I křesťan v modlitbě stěžívá: „Pane, už jsem z tebe unavený“, ani na otázku „Jak se máš?“ asi sousedovi neřekne: „Jsem unavený z Ježíše Krista“.

Jak tuto únavu poznáme?

– Vzali jsme si někdy dovolenou od modlitby nebo nás modlitba přestala bavit? („Ty, Jáko, jsi mne nevzýval!“)

– Ochabl náš zájem o četbu Bible? Uhníždil se v nás pocit, že už jsme to četli a že nám to těžko něco řekne?

– Proč na setkání s modlitbami za Ukrajinu přišlo v jednom větším společenství před prázdninami jen osm lidí?

– Proč křesťané neočekávají, že bude Bůh na bohoslužbách působit?

Důvodem může být únava Bohem. Kdybychom měli naději, že Ježíš něco udělá, dovolenou

od modlitby bychom si asi nevzali. Víme, že mnozí na modlitební setkání nepřijdou proto, že nemohou, nebo proto, že je k tomu Bůh nevede. Tak je to správné. U někoho ale únava Bohem důvodem být může, zvláště když z dějin víme, že v místech vylití Ducha, tedy tam, kde se Bohem unavení lidé vyskytovali jen vzácně, byly nejnavštěvovanějšími shromážděními právě společné modlitby.

Obávám se, že někteří vedoucí mohou na lidi tlačit a snažit se je k účasti na modlitebních setkáních přimět. Vytvářejí v nich pocit viny, a proto

Únava z Boha?

někteří i přijdou. Ale jakou to má cenu? Nutit dospělě k něčemu, do čeho se jim nechce a co by nejradši měli z krku? Vedoucí, který s lidmi pracuje na základě pocitu viny, dělá zásadní chybu. Nejde o účast na akcích. To jsou vnější věci. Jde především o věci vnitřní, protože těmi budou nakonec určeny i ty vnější.

Rozhodující pro náš osobní život s Bohem i pro život v církvi je naděje. Co to je naděje? Optimismus, očekávání dobrých věcí. Kdo má naději, nechá se nadchnout.

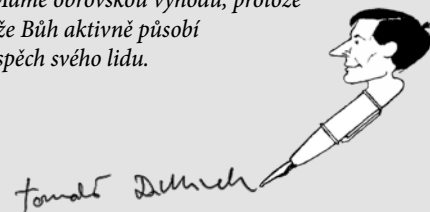
Kde vzít naději? Naději, že tady má cenu něco pro Boha dělat, naději, že Bůh něco dělá a že je možné se na tom podílet...

Naděje není v tom, že válka na Ukrajině brzy skončí (i když je naším úkolem se za to modlit) a že energie budou levnější. Naděje není v tom, že epidemie definitivně ustoupí a bude zase dobře. Evropa budoucnosti už tak bezpečná jako před epidemií a válkou na Ukrajině nebude.

Skutečná naděje je jen v tom, že Bůh působí ve prospěch spravedlnosti, že jeho láska je aktivní. Máme-li skutečnou naději, vnímáme, že Bůh občerství svůj lid a že nám dává směr v pustinách tohoto světa. Pokud máme tuto naději, budeme asi chodit na modlitební shromáždění – anebo taky ne. Ale ta naděje nám dá sílu žít s Bohem a dělat jeho dílo, ke kterému nás volá.

Dnes jsem tu s Tebou snil hlavně o velké naději, té mesiášské. Končím praktickou, zdánlivě menší naději, která je ale součástí té velké: Je mi těžko? Bůh čeká, že mu budu důvěřovat. Trápím se kvůli lidem, na kterých mi záleží? Bůh je má rád a bude s nimi jednat. Bůh má rád mě. Proto mi pomůže. Hledat na jiné adrese se nevyplácí.

Rozdíl mezi křesťanem a nekřesťanem se pozná i tehdy, když dotyčný zažívá pohodu, i tehdy, když je tísněn. Pokud zažíváme pohodu, jsme vděční? Křesťan ví, komu může být vděčný. Kde hledáme první pomoc, když jsme v tísně? Nevěřící zůstává sám. Máme obrovskou výhodu, protože víme, že Bůh aktivně působí ve prospěch svého lidu.

Tomáš Dittrich

S Ježíšem bude líp?

Věřit jen části evangelia může být nebezpečné

LUBOMÍR ONDRÁČEK

Při různých příležitostech poslouchám evangelizační kázání nebo čtu evangelizační materiály. Občas také slyším o nějakém rozhovoru s hledajícím nebo jsem u něj přítomen. Raduji se, když se lidé zvěsti evangelia otevírají a Ježíše začnou následovat. Současně jsem zažil lidi, kteří po nějaké době života s Bohem od něj odešli. Příčiny jsou různé. Velmi často to je ale kvůli tomu, že narazí na nějakou lepší nabídku. Prostě někdo nabídne více než jim, tedy podle jejich mínění, nabízí Bůh. Někdy jsou zklamaní, že nebyla vyslyšena jejich modlitba (nejenže třeba někdo nebyl nadpřirozeně uzdraven, ale dokonce zemřel) nebo nedostali něco, co si hodně přáli, popřípadě se nějaký člověk nezměnil tak, jak si představovali. Bůh už pro ně není natolik dobrý, aby ho následovali. Kde je chyba?

Možná je chyba už ve zvěsti, kterou slyšeli. Mnohé zvěstování evangelia připomíná předvolební kampaň „S Ježíšem bude líp“. Uvěř v Ježíše, a začne ti ráj na zemi. Opuštění, zdraví, láska, vyslyšené modlitby, vyřešené problémy, Bůh na tvoji straně, prima sourozenci v církvi (pokud tedy budeš v tom našem sboru, protože v tom sousedním jsou někteří lidé divní; a protože se nějakí divní najdou i v našem sboru, raději nechod' na jinou skupinku než na tu naši).

Většina věcí platí, ale je to jen půlka pravdy. Tohle je „evangelium milosti“, jenže Ježíš přináší „evangelium království“. Jak řekl jeden autor: „Nový křesťan je často oklamán. Slibovali mu výletní parník, jenže když dorazil do přístavu, byla tam válečná loď“.

V knihách od Petea Greiga se mimo jiné dočteme některé důvody, proč naše modlitby nejsou vyslyšeny. Nechci dnes psát o důvodech, ale o tom, že všechny modlitby vyslyšené opravdu nemám a asi jsi na tom stejně jako já. Někdy je to proto, že jsem příliš sebestředně zaměřený na své potřeby, že jsem nepoznal Boží vůli, že vyslyšení brání nějaký hřích, ale někdy je to i z jiných důvodů, kterým nerozumím. Ani můj život není ráj na zemi. Pán Ježíš slibuje, že když pro něj něco nebo někoho opustíme, budeme mít už na zemi stokrát více s pronásledováním (to jsem tam nedopsal já, to skutečně Pán Ježíš řekl), a navíc život věčný (ten začínáme žít už ve chvíli, kdy uvěříme, ale stále na této porušené zemi a v nedokonalém těle – takže ráje se na této straně nebes nedožijeme).

Vedle radostné zprávy o svém vítězství nad mocí hříchu a smrtí Ježíš přinášel také

radostnou zprávu o tom, že je král. Konečně je tu spravedlivý a milostivý vládce. Je Spasitel a je Pán. Proto o naší spáse nerozhodne nejlepší teologie, ale víra v jeho vzkříšení a podání se mu jako Pánu. Přáteli nazývá ty, kteří ho poslouchají (kroutíš se při představě, že Ježíš bude tvůj přítel jedině v případě, že ho budeš poslouchat? Kroutit se můžeš, ale to je jediné, co s tím uděláš).

Zaslibuje nám Ježíš lehčí život než lidem, kteří ho nenásledují? Ano i ne.

Ano v tom smyslu, že víme, kam směřujeme, víme o odpuštění hříchů a věčném životě. Ano v tom smyslu, že se můžeme modlit a vše Bohu předložit s vědomím, že je na naší straně, a to i ve chvíli, kdy naši modlitbu nevyslyší – ať už pochopíme, nebo nepochopíme, proč to udělal právě tak.

Ne v tom smyslu, že by se nám vždy dařilo lépe. Když slyšíme nebo čteme příběhy křesťanů z muslimských nebo komunistických zemí, často se dovídáme, že se jim z hlediska časnosti žije hůře než těm, kteří Krista neznají. A i my, pokud Krista následujeme, budeme zažívat nějaké těžkosti. Něčeho se kvůli Ježíši vzdáme. Pokud jsi ve svém životě nikdy neudělal rozhodnutí, které bys jako nevěřící určitě nezvolil, asi ještě Krista nenásleduješ.

Vrátím se k těm, kteří od Boha odešli, protože je zklamal či proto, že přišla lákavější nabídka. Možná se jim stalo, že věřili

v nějakého imaginárního Krista. Věřili své představě, ať už proto, že jim někdo zvěstoval „jiné evangelium“, nebo si sami vysnili, jaký Bůh je. Pamatuji si na jeden rozhovor, kdy mi jedna žena říkala, že věří, že Bůh jistě toho člověka změní (doufala, že se k ní vrátí její bývalý manžel). Upozornil jsem ji, že to Bůh nikde v Bibli takto konkrétně neslibuje. Odpověděla, že pokud to Bůh neudělá, není dobrý. Jaké falešné představě uvěřila! Věřit v jiného Ježíše, než jakého nám vykrešluje evangelia, respektive věřit jenom nějaké „části“ Ježíše – vybrat si to, co nám vyhovuje – je nebezpečné.

Ale co my, kteří jsme od Krista neodešli, následujeme ho, ale stejně jsme někdy zklamaní? Zakoušíme bolest ve vztazích s nejbližšími, nemáme věci, bez kterých se nám žije fakt těžko, některé situace a někteří lidé se nemění a je to pro nás opravdu těžké, modlitby, o kterých jsme přesvědčeni, že byly v souladu s Boží vůlí, nebyly vyslyšeny a my nechápeme proč. Vždyť Bůh, když je Bůh, by mohl (netroufneme si říct „měl“) něco udělat.

Mám odvážnou otázku. Nekladu ji tobě, milý čtenáři, ale sobě. Co když v nějakém aspektu věřím nikoli skutečnému Bohu, ale nějakému svému vysněnému bohu? Bohu, jehož hlavní úkol je zajistit, aby se mi vedlo dobře, a který mne nepřesahuje tolik, že mu vždy nejsem schopen porozumět. Už Mojžíš

**Odpověděla mi,
že pokud se k ní její
bývalý manžel nevrátí,
tak Bůh není dobrý.**

v Páté knize Mojžíšově upozorňuje, že věci skryté patří Hospodinu a věci zjevné nám a našim dětem, abychom je plnili. Jenže já bych tak rád rozuměl všemu a měl svůj život i život lidí kolem sebe ve své ruce. Vždyť bych to vše uměl tak dobře zařídit!

Jenže ten skutečný Bůh má pro mne mnohem lepší plán. Nejen krátkodobý super život, i když ten mi většinou také dává, ale změnu do podoby Pána Ježíše. A tak všemu nerozumím, někdy se kroutím, ale učím se důvěřovat, jako důvěřuje malé dítě tátovi. Odnaučuji se klást otázky proč, protože odpovědi mě často přesahují. Místo toho se snažím hledat, kde v konkrétní situaci je Bůh a jak se mám jako jeho přítel zachovat. V jistotě, že mě miluje, je na mé straně, bere mě takového, jaký jsem. A zároveň to se mnou nevzdal a vychovává mě nejcitlivěji, jak je to možné. Jenže se mnou je to někdy těžké, a tak to trvá dlouho a je to bolavé. Ne kvůli Boží touze mě trápit a nedat mi dobré věci. Ale ze stejného důvodu, proč rozumný pozemský táta nedá svým dětem vše, co by chtěli a co by bylo v jejich očích prima. Bůh prostě vidí dál, než vidím já. ■

Ing. Lubomír Ondráček je hlavním pastorem KS Praha a tajemníkem KMS.